

2013W1032(2)

15 april 2016

De Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland, verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. S. van Schaik, advocaat te Uden,

tegen:

(*wijlen*) **[naam]**,
geboren op [datum], overleden op [datum],
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
tijdens zijn leven pastoor te [plaats].

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 1 september 2015. Op 16 oktober 2015 is bij de griffie een inhoudelijke reactie op het klaagschrift ingekomen van [naam], Bisschop van 's-Hertogenbosch.

Op 2 maart 2016 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klager is verschenen met een vertrouwenspersoon. Hij heeft zijn standpunt toegelicht. Hij werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur mr. Van Schaik.

Namens het Bisdom is verschenen mr. [naam], kanselier van het bisdom 's-Hertogenbosch.

2. De klacht (zakelijk weergegeven)

2.1. Klager is in de periode van 1968 tot en met 1971 slachtoffer geworden van seksueel misbruik door aangeklaagde. Klager is door omstandigheden op jonge leeftijd door de kindbescherming in kindertehuis [kindertehuis] geplaatst. Tijdens dit verblijf moest klager met enige regelmaat spullen brengen of halen bij de [parochie] van [plaats]. Aangeklaagde was hier werkzaam. Het brengen en halen van spullen bleek een excuus waarmee klager naar de parochie werd gelokt. Klager werd vervolgens in de woning van de parochie, die grensde aan de kerk, seksueel misbruikt door aangeklaagde. Aangeklaagde bracht ook regelmatig een bezoek aan [kindertehuis]. In de kapel en op de zolder werd klager eveneens seksueel misbruikt door aangeklaagde. Een enkele keer waren er ook andere geestelijken (zo ook aangeklaagde uit de klacht met kenmerk 2013W1032(4)) bij het misbruik aanwezig. Klager werd gedwongen zichzelf en aangeklaagde af te trekken. Ook moest hij aangeklaagde pijpen. Aangeklaagde reed tegen klager aan. Ook is aangeklaagde met zijn geslachtsdeel en vinger(s) bij klager binnen gedrongen. Klager herinnert zich nog dat hij daarna moeilijk kon zitten en dat er bloed zat bij

zijn ontlasting. Klager heeft dit nooit aan iemand gemeld, mede omdat hij in [kindertehuis] ook misbruikt werd door zusters. Het misbruik stopte in 1971, toen klager bij een pleeggezin terecht kwam.

2.2. Klager is gedurende zijn lagere school periode en gedurende zijn vervolgopleiding boos geweest. Hij had een hekel aan leren en schopte letterlijk tegen elk gezag aan. Klager heeft tot zijn 19^e jaar in bed geplast. Hij schaamde zich hiervoor en hij kon dus niet mee op schoolkamp. Klager is altijd bezig geweest met overleven. Klager werd achterdochtig en wantrouwend. Hij kon alleen op zichzelf vertrouwen. Klager probeert zaken naar zijn hand te zetten en kan niet eerlijk zijn. Klager voelt geen liefde. Ditervaart klager ook op seksueel gebied. Klager is alleen met zichzelf bezig tijdens seksueel contact. Hij heeft nooit genegenheid aan anderen kunnen tonen. Dit is voor hem een teken van zwakte en kwetsbaarheid. Het huwelijk van klager is hierdoor kapot gegaan. Klager kon zich niet openstellen voor zijn (inmiddels) ex-vrouw. Klager heeft door het misbruik geen kinderen kunnen krijgen. Klager kreeg last van wraakgevoelens en leidde een dubbelleven. Klager heeft niet om hulp kunnen vragen voor zijn problemen. Ook tegenover zijn ex-vrouw wilde klager sterk zijn. Klager beschouwde het misbruik als zijn probleem en hij wilde haar er niet mee opzadelen. Inmiddels heeft hij het zijn ex-vrouw verteld. Tegenover familie en vrienden kon klager zich ook niet kwetsbaar opstellen. Klager is in behandeling geweest bij het RIAGG en bij de GGzE maar hij kon nooit vertellen over het misbruik. Pas na het voeren van gesprekken met een eerstelijnspsycholoog heeft klager kunnen spreken over het seksueel misbruik. Bij klager is PTSS vastgesteld. Klager heeft EMDR gevolgd.

2.3. Klager wil zijn ervaringen verwerken. Ook hoopt klager op begrip, erkenning en excuses van het kerkelijk instituut. Klager wenst de schade die hij heeft opgelopen, zowel immaterieel als materieel, vergoed te krijgen.

3. De reactie (zakelijk weergegeven)

Aangeklaagde is overleden en kan geen weerwoord geven. De Bisschop heeft in zijn reactie gesteld dat uitgebreid onderzoek is verricht naar de levensloop van aangeklaagde. Hij concludeert dat geen aanwijzingen zijn gevonden voor een mogelijk seksueel misbruik door aangeklaagde en hij merkt op dat aangeklaagde niet in de rapportage van de Commissie Deetman voorkomt. De Bisschop kan het misbruik ontkennen noch bevestigen.

4. De beoordeling

4.1. Volgens de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van de Procedure.

4.3. In de thans voorliggende zaak zijn geen feiten of omstandigheden aan het licht gekomen die de verklaring van klager ondersteunen en klager heeft de Klachtencommissie niet kunnen overtuigen van zijn verhaal.

4.4. Gelet op bovenstaande overwegingen heeft de Klachtencommissie moeten vaststellen dat voor de feiten die klager heeft gesteld onvoldoende bewijs is gevonden, zodat de klacht niet gegrond kan worden verklaard.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Bisschop van het Bisdom 's-Hertogenbosch de klacht niet gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 15 april 2016 door mr. C.C. de Rijke-Maas, voorzitter, W.A.M.C. Mol en mr. M.P.P.M. Merx, leden, bijgestaan door mr. H.L. Miedema, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Tegen dit advies is geen hoger beroep mogelijk. Wel bestaat voor klager en de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager ingevolge artikel 20 van de Procedure de mogelijkheid binnen twee weken na ontvangst van dit advies schriftelijk bezwaar in te dienen indien er naar zijn of haar oordeel een algemeen beginsel van behoorlijke klachtbehandeling is geschonden.

Op grond van artikel 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de kerkelijk gezagsdrager en aan klager verzonden.

Op grond van artikel 21.1 van de Procedure stelt de kerkelijk gezagsdrager binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van artikel 21.3 van de Procedure geeft de kerkelijk gezagsdrager daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van artikel 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de kerkelijk gezagsdrager.